

tænkning findes i Anhang B til Rigsdagstænkningen under Nr. XXXI.

Ordføreren (Thalbiger): Det vil være det høitærede Thing bekendt af Udvalgets Betænkning, at man ikke ganske har kunnet gaae ind paa Lovforslaget, men at man har tilladt sig at foreslaae nogle Forandringer i samme. Med Hensyn til den første Paragraph, som bestemmer, at Vægten skulde forøges, da har Udvalget havt Betænklichkeiten ved at gaae ind derpaa. Man fandt, at 1000 Pbd. vilde være temmelig meget, hvorimod 500 Pbd. antoges ikke at ville være nogen betydelig Vægt, idetmindste ikke saa betydelig en Vægt, at den kunde skade Veiene. Vi have rigtignok ikke kunnet bevise det ved theoretiske eller tekniske Grunde, og man kan indvende det derimod, at Sagen engang er afgjort fra et andet Standpunct, og at der er undersøgt hvad Veiene kunne taale; men vi have betragtet det derimod fra den practiske Side, og ved at lægge Mærke til de Læs, som ere blevne multerede for Dørvægt, ere vi komne til den Overbeviisning, at det har været ganske smaa Læs. Det var navnlig Tilfældet, at en Huusmand, som hjorte et Læs Gruus, havde ikke saa liden Dørvægt og blev derfor multeret, og naar man nu veed, hvad det er for Heste en Huusmand kjører med, at det nemlig er smaa Heste, og som følge deraf ogsaa kun en lille Vogn, saa mene vi, at Læsset ikke kan have været af stor Vægt eller har kunnet skade Veiene. Hvad der egentlig har skadet Veiene, det er klart, at det er de store Fragtlæs; thi Fragtmændene have ingen anden Waalestof for deres Læs, end naar, som man siger, Hestene synke i Knaa eller Axelen knækker, fordi der er Læsset saa overordentlig meget paa. Det er ganske sikkert det, der har foranlediget, at Pl. 27de Mai 1848 blev til en Nødvendighed, fordi man saa, hvorledes de opffjær Veiene med disse Læs, som man kan sige ere 2 til 3 Gange saa store som dem, Landmændene i Reglen kjører; man har tillige her da den Garanti, at en Landmand ikke vil udsætte sig for at faae sine Heste ødelagte ved at tage saa svært Læs paa. Det er tildeels ogsaa den Grund, som har foranlediget til at foreslaae, at Vægten maatte forøges noget, at det navnlig er Tilfældet med disse

Gjenstande, at man ikke paa Landet veed, hvormegen Vægt man har paa. Ved Gruus, Sand, Leer, Gjødning og deslige Gjenstande, som man ofte maa kjøre med paa Landeveiene, kunne Landboerne ofte ikke passe, at Vægten er accurat overeensstemmende med Placaten; thi det er Gjenstande, hvorpaa man let kan faae Dørvægt i Tilfælde af Regn, og det ikke nogle Løspund, men det løber ofte op til 1 Skpd., og en saadan Mæsse, som i Grunden ikke har nogen synderlig Værdi, kan saaledes faae en meget stor Dørvægt, og Erfaringen har ogsaa vist, at det meest har været saadanne Vogne, som ere blevne anholdte og have havt en noget større Vægt, end det ved Forordningen er tilstedet. Paa den anden Side have vi ogsaa taget Hensyn til de Landmænd, som have en meget lang Vej at kjøre; dem er det ogsaa af Vigtighed at kunne have et ordentligt Læs paa af Gjenstande, som f. Ex. Fedevarer, Flæsk og deslige Sager, som de ikke kunne afsætte paa Landet eller i de nærmeste Kjøbstæder, men som de maa ty til Kjøbenhavn, hvortil de have en meget lang Vej, ofte 12 til 14 Mil. Det kan aldeles ikke spare Regning for dem, naar de ikke have et nogenlunde ordentligt Læs paa Vognen. Nu har det vel været under Dmtale i Udvalget, om man ikke skulde holde sig strengt til Vægtsbestemmelsen med Hensyn til Gjenstande som Sæd og deslige værdifulde Gjenstande, og derimod gjøre den Forskjel, at andre Gjenstande, f. Ex. Sand o. s. v., skulde ikke kunne multereres, om der endogaa var en betydelig Dørvægt; men man kommer derved igjen i Forlegenhed, da det kan være blandede Læs med Noget af en Ting og Noget af andre Gjenstande, og det vil igjen gjøre Sagen mere forviklet. Man har derfor troet, at man kunde indgaae med det Forslag, at Vægten maatte forøges med 500 Pbd.

Hvad angaaer det andet Punct om Multerten, da troer jeg vistnok, at det ærede Thing, efter hvad jeg har kunnet mærke ved Sagens indledende Behandling, vistnok ikke har Noget imod, at Multerten bliver sat i Forhold til Dørvægtens, og at ikke den eneste høje Multer af 10 Rbd. skulde indtræde for enhver nok saa ubetydelig Dørvægt. Hvad Udvalget